

K 7/M 45

120000868594

урама

ЕСТИВАЛ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

17 – 31 МАРТ '98

Русе, България

Ministry of Culture
Municipality of Rousse

XXXVIII INTERNATIONAL FESTIVAL
MARCH MUSIC DAYS

17 – 31 MARCH '98

Rousse, Bulgaria

K 7

M45

Министерство на културата
Община – Русе

**XXXVIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ
17 – 31 март '98**

– Закриване –

**50 години
Русенска филхармония**

**Концерт на
РУСЕНСКА
ФИЛХАРМОНИЯ**

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868594

Диригент:
Емил ТАБАКОВ

Солист:
Минчо МИНЧЕВ

448305

31 март – Вторник Начало – 19 ч.

Зала „Филхармония“

Програма

I.

Йозеф Хайдн
(1732 – 1809)

- Концерт за
цигулка и оркестър,
сол мажор (1761)

- *Allegro moderato*
- *Adagio*
- *Allegro*

**Волфганг
Амадеус
Моцарт**
(1756 – 1791)

- Концерт за
цигулка и
оркестър № 4,
ре мажор, KV 218
(1775)

- *Allegro*
- *Andante cantabile*
- *Andante grazioso*

II.

**Лудвиг
Ван Бетовен**
(1770 – 1827)

- Концерт за
цигулка и оркестър
ре мажор, оп. 61
(1806)

- *Allegro ma non troppo*
- *Larghetto*
- *Rondo. Allegro*

Към жанра на концерта **Хайдн** се обръща през целия си творчески път – създал е около 50 концерта за различни инструменти, а цигулковите пише най-вече през 60-те години за концертмайстора в капелата на княз Естерхази-Луиджи Томазит. Сол мажорният концерт е композиран през 1761 г. и в пълна степен разкрива естетиката на Хайдновото мислене по отношение на формата и структурата, спомогнала за утвърждаване на класическия тричастен концертен цикъл.

Преобладаващата в концерта тенденция към богато разгръщане на мелодичното начало в най-пълна степен се реализира във Втората част. В бързите, енергични крайни части няма силен контраст между темите, изложени в солиращата партия, но това не изключва възможността за активно мотивно развитие и виртуозност в разработката. Характерен за стила на Хайдн, концертът впечатлява най-вече с разнообразието на мелодическата инвенция и постигнатото абсолютно равновесие в изграждането на формата.

„Моцарт е символ на самата музика“ (Асафиев), **„младостта на музиката, Вечната младост, която носи радост на човечеството“** (Шостакович), **„.... Висшата кулминационна точка, до която е достигнала красотата в музиката“** (Чайковски). В еднаква степен тези определения, познати, но емблематични за творчеството на **Моцарт**, се отнасят към всеки от жанровете, до които се докосва неговото перо. Към концерта Моцарт проявява особена симпатия (като се има предвид и собственото му уникално изпълнителско майсторство), но ако концертните опуси в клавирния жанр обхващат 20-годишен период (1767 – 1786), то петте цигулкови концерта

са написани само в последните девет месеца на 1775 г. – Време, когато 19-годишният композитор, събрал достатъчно Впечатления от пътуването в Италия и Париж, е концертмайстор в двора на Залцбургския епископ. В тях няма драматични конфликти, трагедийни и бурно-патетични епизоди, срещани в клавирните концерти. Музиката е обаятелна, поетично нежна, лека и изящна, бликаща от разнообразна мелодична инвенция и елегантна прецизност на формата. Четвъртият е завършен през ноември. Особено Впечатляваща е Втората му част – Andante cantabile. След бързата, подвижна Първа тя звучи като **„непрекъсната песен в солиращата цигулка, като развълнувано любовно признание“** (Х. Аберт) и отправя паралели към оперната му кантилена. Брилянтното финално Rondo обединява италианската традиция на Бокерини и характерните жанрови елементи на френския танц мюзет.

В периода между 1805 – 1809 г. **Бетовен** създава редица творби, всяка от които се превръща във важен етап от симфоничното му творчество – 4-та, 5-а и 6-а симфонии, увертюрата „Кориолан“, 4-ти и 5-и клавирни концерти, както и единствения си концерт за цигулка. На границата между двете епохи, далеч от условностите на XVIII столетие, Бетовен, следващ собствен път, се превръща в носител на идеи, непознати за неговите съвременници и пророчески за следващата романтична епоха, което предопределя до голяма степен неразбирането на тези творби – **„... не го разбират дори и приятелите му. А на най-добрите от тях той внушава само пиетет.“** (Р. Ролан). След премиерата на концерта, със-

тояла се на 23 декември 1806 г. във Виена със солист Франц Клемент, „Театрален вестник“ пише: **„Той не е лишен от известна красота, но е твърде несвързан и бързо изморява слушателите с безкрайните повторения на някои общи места“**. Впечатляващи са мащабността на композицията, „желязната“ логика на формата, синтезът между солиращата партия и оркестъра, доказващи излизането от традиционното, и задълбочаване процесите към симфонизация на концертния жанр. В Първата част хармонично се съчетават песенността с динамиката на развитието, господства спокойната, но вътрешно наситена емоция с отсенки на епична обективност. Втората част с нежната мечтателност и светлите приглушени тонове създава усещане за спокоен размисъл. Във Финала лириката се обогатява с буйната танцуваност на господстващата народна по звучност главна тема.

Минчо Минчев е роден през 1950 г. в Габрово. Започва първите си концертни изяви на деветгодишна възраст. След завършване на ДМА – София, в класа на проф. Емил Камиларов, специализира в Лондон при проф. Ифра Нийман. Носител е на награди от престижните международни конкурси „Х. Виенявски“ – 1967 г., „Н. Паганини“ – 1970 г., „К. Флеш“ – 1972 г. Голямо признание за изпълнителското му майсторство е фактът, че от 1974 г. до 1976 г. свири с цигулката на Йозеф Сизети („Гуарнери“), а от 1977 г. – на цигулка „Страдивариус“ – Барон Виткенщайн (1716 г.).

„Изумителен солов концерт“, „Брилянтно изпълнение“, „Безупречна техника“, „Един от най-добрите цигулари в света“ – така

свeтoвнaтa прeсa oтрaзявa изкуствoтo нa Минчo Минчeв, звучaлo в Итaлия, Хoлaндия, Швeйцaрия, Фрaнция, Русия, Унгария, Румъния, Мeксикo, Гeрмaния, САЩ, Англия, Япония, Корея...

Бил e солист нa мнoгo oт вoдeщи-тe oркeстри в свeтa – Лoндoнскa филхaрмония, Букурeщкa филхaрмония „Дж. Енecкy“, Амстeрдамски симфoни-чeн oркeстр, Дрeздeнскa филхaрмония и др. Рaбoтил e c извeстнитe диригeнти сър Чaрлз Грoувc, сър Aлeксaндър Гибсън, Нeвил Мaринър, Лeонaрд Слaдкин, Джoн Елиът Гaрдинър и дpy-ги. Имa мнoжeствo рeaлизиpaни зaпи-си y нaс и в чужбинa. Бил e члeн нa жури нa нaциoнaлни и мeждyнaрoдни кoнкypси. Прeз 1994 г. пoлучaвa нaгpaдaтa нa БНР „Музикaнт нa гoдинaтa 1993“. Oт 1990 г. e прeпoдaвaтeл във Висшeтo училищe зa музикa в Есeн – Гeрмaния.

Емил Табaкoв e рoдeн прeз 1947 г. в Русe. Зaвършвa ДМА прeз 1974 г. съc специaлнoст кoнтрaбас и дирижирaнe, a прeз 1978 г. – съc специaлнoст кoмпoзиция. Прeз 1977 г. пeчeли нaгpaдa oт кoнкypсa зa млaди диригeнти „Н. Мaлкo“ – Кoпeнхaгeн. Диригeнтскaтa му кaриeрa e сeриoзнa и впeчaтля-вaщa: 1976 г. – диригeнт нa Русeнскa филхaрмония, 1979 г. – музикaлeн ди-рeктoр и диригeнт нa кaмeрeн aнсaмбъл „Сoфийски солисти“; 1987 г. – глaвeн диригeнт нa Сoфийскa филхaрмония; 1988 г. – художeствeн ръкoвoдитeл и диригeнт нa Сoфийскa филхaрмония, a oт 1994 г. – глaвeн художeствeн ръкoвoдитeл и диригeнт нa Сoфийскa филхaрмония и диригeнт нa Бeлгpaдскa филхaрмония. Прeз 1997 г. Емил Тaбaкoв e министър нa културaтa. Кaтo гoст-диригeнт тoй гaстрo-лирa в Гeрмaния, Англия, Дaния, Швeция, Пoлшa, Фрaнция, Итaлия, Русия,

Испания, Румъния, Австралия, Швейцария, САЩ, Канада, Бразилия, Израел, Япония, Южна Корея, Сингапур, Тайланд... Развива активна звукозаписна дейност за „Балкантон“, „Мега мюзик“ и „Гега ню“ – България, „Елан“ – САЩ, „Капричио“ – Германия, „Пентагон“ – Холандия. Особено постижение в тази поредица представлява интегралният запис на симфониите на Г. Малер със Софийска филхармония. С успех преминават и осъществените наскоро спектакли на операта „Евгени Онегин“ от Чайковски в оперния театър на Торино – Италия, с участието на Мирела Френи и Николай Гяуров.

Емил Табаков е автор на 4 симфонии, Концерт за струнен оркестър, Концерт за контрабас, Концерт за ударни инструменти, Малка пиеса за симфоничен оркестър, „Ad infinitum“ за симфоничен оркестър, Реквием за солисти, хор и оркестър, Концерт за оркестър (по поръчка на МФ „ММД“), Концерт за цигулка, вибрафон, маримба, камбани и смесен хор, камерни произведения за различни инструменти.

**Програмата подготви:
Мария ДУКАНОВА**

Европейски съюз

European Union

• **Фотоизложба**

„ПАНОРАМА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“

17 – 31 март, зала „Филхармония“ (фоайе)

Какво точно представлява Европейската общност или Европейският съюз, както днес я наричаме? Как всъщност е създадена днешна Европа и как влияе тя на нашето ежедневие?

С изложбата се опитваме да отговорим на тези въпроси.

Изложбата представя европейските институции и основните им постижения и се стреми да разкрие богатството и разнообразието на европейските традиции и култура. Изтъкват се икономическите успехи и предимствата на едinodeйствието в търговските отношения с партньорите извън Европа.

•

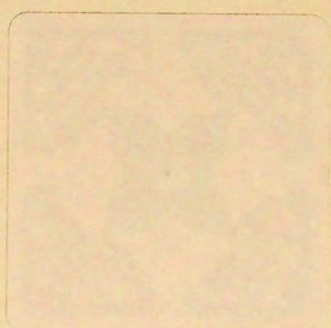
Тази изложба гостува в Русе във връзка с проект **„ДЕН НА ЕВРОПА“**, който се осъществява от Община – Русе и партньори и се финансира от **ПРОГРАМА „ФАР“ – Проект BG 9409 „Информация за Европейското споразумение“**.

Основна цел на проекта е да информира обществеността за Европейския съюз и пътищата за евроинтеграцията на България.

•

Пълна информация за проекта, както и разнообразни материали за ЕС, могат да бъдат намерени в **ИНФОРМАЦИОННИЯ ЦЕНТЪР** на програма „Ден на Европа“.

**Община – Русе,
отдел „Култура“, ул. „Цариброд“ 3
(срещу Телевизионния център);
тел. и факс: 22 57 51.**

Европейски съюз

European Union

Британски съвет

British Council

Министерство на Външните
работи на Австрия

Ministry of Foreign Affairs
of Austria

Европейски Културен Фонд
APEXchange

ECF – **APEXchange**

Клуб „Отворено общество“ – Русе

Open Society Club – Rousse

Център за изкуства „Сорос“ – София

Soros Centre for the Arts – Sofia